

som sket er, til Bygning af nye Statsbaner og Privatbaner. Det er ikke Smaabeløb, her er Tale om. Der er opført som 5te Bidrag til Næstved—Hillerød-Banen 2 500 000 Kr., som Restbeløb til Godsbanegaarden i Aarhus 1 300 000 Kr., til Anlæg af et Dobbeltspor fra Daugaard til Hasselager 1 Million, til Dobbeltspor fra Næstved til Masnedsund 500 000 Kr., til et 3die og 4de Spor fra Hellerup til Klampenborg 1 Million, som 1ste Bidrag til en Bane fra Nykøbing Mors til Thisted 30 000 og endelig til Dobbeltspor fra Lunderskov til Esbjerg 450 000 Kr., et samlet Beløb paa 6 780 000 Kr. Hvis der virkelig bliver taget fat med Kraft paa disse Arbejder, kan der sættes mange ledige Hænder i Virksomhed.

Maa jeg i denne Forbindelse spørge den højtærede Trafikminister: Hvornaar venter man, at Banestrækningen fra Brande til Funder—Silkeborg-Banen bliver færdig og kan aabnes for Drift? For først naar det sker, faar vi den midtjyske Længdebane i virkelig rationel Drift. Den har i længere Tid været aabnet fra Bramminge til Brande, og det var ønskeligt, om den hurtigst muligt kunde blive aabnet over Funder—Silkeborg til Langaa. Dette vilde ogsaa hjælpe til at aflaste den store Trafik, der er paa den østjyske Bane.

Foruden disse Beløb, der er opførte til Statsbanerne, er der opført 3 Millioner til Privatbaneanlæg i Henhold til Lov af 27. Maj 1908 og 500 000 Kr. i Henhold til Loven af 20. Marts 1918. Det sidste Beløb er ikke stort, og vi ved, at der er en overordentlig lang Ende igen, før de 20—30 Privatbaner, som blev vedtaget i 1918, bliver bygget. Men jeg tror, vi maa gøre os klart, at det er af den største Betydning for os at faa vore Trafikforhold i Orden. Derfor er jeg heller ikke enig med den højtærede Finansminister, naar han ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget advarede imod at komme ind paa alt for store Projekter og i den Forbindelse nævnedes en Lille Bælts Bro, Storstrømsbroen o. s. v. Jeg tror, at hvis vi skal have vore Trafikforhold i virkelig god Orden, er det nødvendigt at komme ind paa Overvejelser ikke blot af det, vi tidligere har haft fremme, Færgeforbindelsen Kallundborg—Aarhus og Storstrømsbroen, men ogsaa angaaende en Bro over Lille Bælt. Det er Udviklingen af vore nationale Forhold, der gør, at Lille Bælts Broen trænger sig frem i forreste Linie. Sidst, da vi behandlede dette Spørgsmaal, var det Forudsætningen, at Oprettelsen af Kal-

lundborg—Aarhus-Ruten og Bygningen af Storstrømsbroen skulde gaa samtidig. Naar vi nu kommer til at overveje disse Forhold igen, vil jeg tro, at Lille Bælts Broen trænger sig i Forgrunden, fordi det dog er af størst Betydning for os at faa vor indenrigske Forbindelse i saa god Orden som muligt. Men det lader sig ikke gøre at faa gennemført disse Arbejder i Dag eller i Morgen, det vil tage Aar. Jeg anser det derfor for rigtigst, at disse Forhold overvejes og forberedes, og at der forelægges Rigsdagen Lovforslag i saa Henseende.

Jeg ved godt, at den højtærede Finansminister vil spørge: Men hvor skal alle Pengene komme fra til det? Pengene til det skal komme efterhaanden; men jeg kunde fristes til her at sige: Lad os holde noget igen med hele den Understøttelsespolitik, vi har været inde paa, og lad os faa produktive Arbejder i Gang i saa stor Udstrækning som muligt. Det er nu en Gang bedre baade for Samfundet og for den enkelte, om der kan bydes vel betalt Arbejde i Stedet for Understøttelse af den ene eller den anden Art.

Vort Partis Ordfører, det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), udtalte i Gaar her i Tinget, at vi alle maatte være interesserede i gode Arbejdsforhold, og at Arbejderne burde have gunstige Arbejdsvilkaar og god Løn, men at vi ogsaa alle maatte være med til at modarbejde Fribytteruvæsenet paa Arbejdsomraadet. Det er Ord, som vi alle burde kunne slutte os til uden Hensyn til, hvilket Parti vi tilhører. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), kom ogsaa ind paa en Omtale af disse Forhold. Han kom herunder ogsaa ind paa at omtale Havnestrejken og skildrede for os, hvorledes den kun omfattede ca. 2 000 Mand, men alligevel medførte, at Virksomheden i Havnen laa stille, og at mange andre Virksomheder blev lammet. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske have Lov til at citere et Par Ord af, hvad han udtalte. Efter at have omtalt den store Strejke med de 2 000 Mand sagde han følgende: „Det var altsaa kun en lille Del af Arbejderstanden, som tog Del i denne Strejke. Og dog saa vi alle, hvilken Indflydelse den havde paa hele vort Erhvervsliv, at ikke alene Virksomheden ved Havnen laa død og stille hen, men at mange andre Virksomheder truedes med at blive fuldstændig lammet. Man kunde jo tænke: naar det ikke er